

Ved afgørelsen skal der tages hensyn til skadens størrelse, ansvarets beskaffenhed, skadevolderens forhold, skadelidtes interesse, foreliggende forsikringer samt omstændighederne i øvrigt.

Spm. nr. S 379

Til skatteministeren (6/11 95) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Hvilke initiativer vil regeringen tage for at lette vilkårene for de pensionister, der tegner private pensionsforsikringer?«

Begrundelse

Ifølge dagbladet Børsen den 6. november 1995 har PFA Pension foretaget beregninger, der viser, at private pensioner beskattes med 65-68 pct., når de udbetales til folkepensionister, der gennem mange år har sparet op til en fornuftig pensionsordning.

Spørgeren finder det forkasteligt, at Danmark i den grad straffer mennesker, der gerne vil spare lidt op til deres alderdom, og håber, ministeren vil vise forståelse for denne situation med henblik på gennemførelse af lempelser for de private pensionsopparere.

Ministeren kunne starte med at love, at bruttoskatten ikke må stige, at realrenteafgiften skal falde som lovet, at folkepensionens grundbeløb ikke røres, og at al snak om at se på de såkaldte velstillede pensionisters ydelser stopper.

Svar (14/11 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Diskussionen drejer sig ikke om brandbeskatning af pensioner, men helt præcis om samspilsproblematikken mellem offentlige sociale ydelser og anden indkomst. Det føler jeg er vigtigt at få frem.

PFA Pension og dagbladet Børsen prøver bevidst at isolere problemstillingen til et spørgsmål udelukkende om beskatning af privat pensionsopsparring.

De offentlige sociale ydelser er indkomsthængige. Det gælder indkomst, uanset om der er tale om arbejdsindkomst, renteindtægter eller pensionsudbetalinger.

Jo højere indkomst man har, jo mindre behov har man for hjælp fra det offentlige. Derfor får man ikke offentlige ydelser, hvis man har indtægter ud over et vist niveau. Jeg synes, at det i denne forbindelse er ganske urimeligt at isolere problemstillingen til påstande om, at der sker en brandbeskatning af pensionerne, og at opsparing til pension straffes, fordi man er i stand til at forsørge sig selv i pensionsalderen. Det er min opfattelse, at folk generelt selv vil kunne sørge for sig selv og være uafhængig af offentlige ydelser.

Skattesystemet jagter ikke den danske befolknings pensionsopsparing. Pensionsopsparingen beskattes på linje med anden indkomst. Men med stigende indtægter aftrappes de offentlige ydelser. Efter min opfattelse er det nødvendigt at anerkende og acceptere, at der kan være samspilsproblemer mellem offentlige ydelser og indtægtens størrelse. Det har regeringen (og den tidligere regering) faktisk også gjort.

Der er sket en række tiltag, der har afhjulpet samspilsproblemerne, således at det nu kan betale sig at tjene lidt ved siden af folkepensionen.

Af vedlagte figur fra budgetredegørelsen fra 1994 fremgår effekten af de ændringer, der er sket for at afhjælpe samspilsproblemer.

Samspilsproblematikken vedrører indkomst fra såvel pensionsordninger som almindelig opsparing.

Sammenlignes de to opsparingsformer, kan det fortsat betale sig at foretage pensionsopsparing, selv om man ofte hører, at pensionister med private pensionsordninger beskattes hårdere end pensionister, der f.eks. sparer op ved køb af obligationer.

Kritikken går på, at det opfattes som dobbeltbeskatning, at man først skal betale realrenteafgift af tilskrevne renter på en pensionsordning og siden afgift eller skat af de beløb, der udbetales fra ordningen.

Kritikken er imidlertid ikke rigtig. De gældende skattemæssige regler indeholder en betydelig skattemæssig begunstigelse af pensionsopsparing og ikke det modsatte – og det gælder ikke mindst for de skatteydere, der bliver pensionister i dag.

Efter de gældende regler er der fradragsret ved indskud på en pensionsordning. Det løbende afkast af indskuddet beskattes med realrenteafgift, som træder i stedet for den indkomstskat, som andre betaler af deres renteindtægter. Til sin tid ved pensioneringen beskattes udbetalingen.